

slovenski in hrvatski kmet imel tudi večje besede nego danes.

Naša stranka je v zadnjem času izgubila šlo, izgubila zemljo, izgubila svoje pristaše same tam, kjer se ni nič delalo. Toda, kjer je bilo tudi najhujše nasprotje gnezdo, a je naš človek segel z velikim pogumom v srčano gnezdo; če je naš človek začel govoriti, zadržati delati, razlagati program naše stranke, ljubezen do ljudstva; kjer se je tako delalo, tam je naša stranka povsod značala nad nasprotniki — tudi naš najhujšimi nasprotniki. Zato pravimo: M bodočnosti bomo mi zmagali; Toda ene je potrebna: da delamo po načelih naše stranke!

Za dr. Korošcem je poročal dr. Mohorič o političnih nalogah stranke: Podlaga stranke je knjižarska vzajemnost med članovi. Politično stojimo na stališču ujedinjenja in samouprave. Kar se more pevoljnejše rešiti v središču države, naj se obravnava v osrednjem parlamentu. Stvari pa, ki se moreje be-lje rešiti doma, naj se prepuste občinskim, okrajnim in pokrajinskim zastopom, za katere zahtevamo naj-širšo samoupravo.

O gospodarskih nalogah stranke je poročal na-čelnik Jugoslovanske kmetijske zveze, poslanec Bro-dar. Njegov jednat govor pričobimo v eni prihod-njih številki.

Sprejete se se resolucije ali sklepi, ki označu-jejo naše stališče glede ujedinjenja, samouprave, Slo-vensev v Ameriki, naših bratov z zasedenem ozem-lju, glede davkov, socializacije, socialnega zavara-vanja, agrarne reforme, strankine organizacije.

Pri velitvah je bil na predlog g. Brenšiča za načelnika Slovenske ljudske stranke soglasno izvol-jen dr. Korošec, za prvega podnačelnika pa profesor Remec.

Popoldne je imela Jugoslovanska Kmetijska zva-za svoj občini zbor, ki se ga je udeležil tudi načelnik Hrvatske, Seljaške demokracije (Kmetijske zveze) gosp. Banić. Poročal je najprej minister za kmetijstvo Roš-kač o draginji, valut, davkih, zadrudništvu, kmetij-ski družbi in preračunu. Poverjenik za kmetijstvo kmet Jan je poročal o živoreji in o pasništvu.

Zbor zaupnikov Slovenske ljudske stranke na velikonočne sredo ostane vsem udeležencem nepozab-ljiv! Dozdaj smo delali še bolj ločeno, vsak v svojem kraju, pa smo z božje pomočjo pri organizaciji dose-gli tako krasne uspehe, kakor jih sami nismo pričak-ovali! Zbog pa je vsak udeleženec nesal z zbora za-upnikov novo navdušenje, novo zavest, kako smo mo-čni poživljene volje, da dela še bolj za okrepitev in razširjanje naše ljudske stranke in Kmetijske zveze. Odslej bo organizatorično delo za Kmetisko zvezo še lažje! Uspehi gotovo še lepši! Saj nas bo vse nav-đajala zavest, da nismo sami, ampak da nas je v Ju-goslaviji več stoletičev: po Sloveniji, na Hrvatskem, v Slavoniji, Bananji, Bački, Banatu po Dalmaciji, Bosni, Hercegovini! In tudi v Srbiji, kajti pred ne-kaj dnevi se je ustanovila prva Kmetijska zveza tudi tam! Ta zavest nas bo podžgala k novemu delu, če bi nas morebiti za trenutek tudi hotele plašiti težave. Ne pozabimo, kaj je rekel dr. Korošec ob sklopu veliča-stnega zbora: "Ponesite seboj misel, da mora v pri-hodnjih velitvah naš program zopet osvojiti sloven-sko ljudstvo in mu pridobiti zmago nad vsemi na-sprotniki. Zato pa z navdušenjem v boj za naše zma-go."

Vera, duhovnik in politika.

(Odgovori na "Kmetijskem listu.")

"Slovenski Gospodar" z dne 11. marca je po-čeval, da je med "Samostojno kmetijsko stranko" in med slovensko duhovščino z obema škofoma vred negremostljive nasprotje. Vsa slovenska duhovščina je nasprotnica "Samostojne", ker je spoznala v njej versko nevarnost. In Samostojna je nasprotnica du-hovništva že po svojih načelih. Kaže pa svoje nas-protje po svojih shodih in v "Kmetijskem listu", ko-der obrakujejo in blatijo slovensko duhovščino, Naš članek je hudo spekel samostojneže, prav zato ker je resničen. Zato "Kmetijski list" št. 13 na dolgo in ši-roko odgovarja na članek "Slov. Gospodarja." Noče-mo odgovarjati na posamezne točke "Kmetijskega lis-ta", ampak zagrabimo stvar pri jedru: "Kmetijski list" se prvič obrača proti "politikujočim duhovni-kom." Drugič pa odita našemu člankarju, češ, "da meče križem vero s politiko." Zmisel teh dveh stav-kov je: da se vera in duhovnik ne sme vtikati v politiko, ker vera je privatna stvar! "Vera je privatna ali zasebna stvar!" To je geslo vseh protikrščan-skih strank. To načelo je proglasila liberalna stran-ka 15. nov. 1906: "Narodno-napredna stranka smat-ra vero za zgolj privatno zadevo." Isto načelo so si postavili socialni demokrati v svojem erturistkem programu: "Vera je privatna stvar in vsi javni iz-datki za cerkvene in verske namene naj se odpravi-jo." O liberalni (ali sedaj: demokrati) in socialni-stični stranki pač nide ne dvomi, da sta protikrš-čanski. Zakaj pa sta ti dve stranki postavili geslo: Vera je privatna stvar? Prvič zato, da lažje pridobi-ta na svojo stran lahkoverne ljudi, ki še imajo ve-ro, toda ne pomislijo, kaj sledi iz pogubnega načela: Vera je privatna stvar. Drugič zato, ker s tem na-čelom vzamejo veri in cerkvi vsak vpliv na javno ži-vljenje in s tem dosežejo svoj protiverski cilj: brez-versko šolo, civilni zakon, razkristjanjenje ljudstva!

Kaj torej pomeni načelo: Vera je privatna stvar? Če katerega stranka proglasi načelo: "Vera je privatna stvar", hoče s tem reči: da ji je čisto vse-eno, kake vere so njeni pristaši, ali so verni ali pa brezverni. Samostojna kmetijska stranka n. pr. pravi, da ona zbira samo kmete, pa naj bodo potem verni ali neverni. Vera nima za stranko nobenega po-mena. Pa tudi za državo ne! Država kot javna na-prava se ne briga za vero, ne pozna ne Boga in ne vero. Seveda tudi božjih zapovedi ne, ki nam jih po-đaja vera! Tudi božje zapovedi se ne smejo vtikati v politiko! Božje zapovedi pač morebiti veljajo za te-be kot zasebnika, če že ravno hočeš veram biti, ne veljajo pa za poslanca in državnik, ne za ministre, in ne za vladarje, ko upravljajo javne posle. Zato je po tem nekrščanskem načelu dovoljeno, drugim naro-dom in lastnim državljanom delati krivico. Dovoljeno je bile a. pr. nasilje Nemcev napram Slovincem v stari Avstriji, Italiji je dovoljeno nam uropati tretji-ne Slovincem, ministru finance je bilo dovoljeno, da je ljudstvu pri markiranju odvzel ene petino in zdaj pri izmenjavi tri četrtine premoženja: dovoljeno je, da je prajšnja vlada štivila odeduhe in verižnike na ško-če ljudstva; dovoljeni so zakoni, ki branijo odedušt-je; dovoljene postave, ki se pospeševale razkosava-nje in zadolževanje in uničenje kmetijskih posestev,

da so jih kapitalisti lahko pokupili in kmeta pogнали po svetu. Vse to je dovoljeno po načelu: Vera je za-sebna stvar, vera se ne sme vtikati v politiko. Saj so zgoraj navedene stvari politične stvari! Brez ve-re v politiki ni pravičnosti in brez pravičnosti je u-čogemu ljudstvu gorje! Celu pri sodnji si človek ne more poiskati pravice, če se sodnja ravna po načelu: Vera in njene zapovedi se ne smejo vtikati v ja-vno zadevo, kakor je g. pr. tudi sodnja!

Vera je privatna stvar, se ne sme vtikati v po-litiko! To krivo načelo ima najhujše posledice v dveh napravah; ki jih država proglašajo za javne zadeve: namreč šola in zakon! Šola je državna, javna za-čeva; vera pa se ne sme v javne zadeve vtikati, in torej nima s šolo nič opraviti! Zato mora verouk in Cerkev iz šole! Po tem načelu so izdelali liberalci tudi protiverski in proticerkveni šolski načrt, ki o-mejuje znatno verski poduk v šoli ter prepreduje vsak vpliv Cerkev na vzgojo otrok. Polagoma so hoteli svobodomiselnici izrinuti verski pouk popolnoma iz šole. Saj pravi liberalni program z dne 15. nov. 1906, da "ne pripoznava Cerkev nobene pravice do šole in zahteva popolno svobodno šolo." To zahteva tista stranka, ki je istega dne 15. nov. 1906 postavila na-čelo: "Vera je privatna stvar!"

In zakon! Vera nas uči, da je zakon zakra-ment. Po načelu: "Vera je privatna stvar", pa dr-žava ne pozna in ne pripozna na vero ne zakramen-tev. Za njo je zakon čisto navadna posvetna pogod-ba, sveda javnega značaja, ki jo urejuje država. A vera in Cerkev pa se v javne, državne zadeve ne sme vtikati, zato tudi pri sklepanju zakona nima nič govoriti. Zakon se naj ne sklepa več v cerkvi, ali če se sklepa pred zastopnikom cerkve, nima za državo nobene veljave; ampak zakon se mora skleniti pred svetno oblastjo, n. pr. pred županom, če hoče, da bo pred državo veljaven in priznan. To je takomeno-vzani civilni zakon. Tak civilni zakon pa se lahko sklene samo za nekaj časa. Ker samo katoliški za-kon je nerazdružljiv in veže do smrti! Če pride torej v veljavo civilni zakon, je s tem dana tudi že razpo-reka ali ločitev zakona!

Vse to sledi iz pogubnega načela "Vera je pri-vatna, zasebna stvar in se ne sme vtikati v politiko." In tega načela se drži "Samostojna kmetijska stran-ka!" Mnogi njeni pristaši se morebiti ne svedajo, kam vodi tak nauk. Gotovo pa se svedajo tega du-ševni voditelji stranke, ki hočejo s spletnim naukom "Vera se ne vtikaj v politiko" spraviti ljudstvo do popolnega brezverstva in uničenja Cerkev! Kdor po-silji načelo: "Vera je zasebna zadeva", temu ni za vero in Cerkev, ne briga se za njo; kdor pa se ne briga za vero in Cerkev, jo zaničuje in jo bo kmalu preganjal. Ali je mar liberalci ali demokrati in so-cijalisti očitno ne preganjajo? In vendar pravijo tudi oni: "Vera je privatna stvar!" L. 1903 so vzeli na Francoskem Cerkev vse njene pravice, francoska vla-da je zasedla vse cerkve, kapelice, semenišča, žup-nišča in škofijske hiše. Vsa ta poslopja je proglasila za državne last in jih prodajala na javnih dražbah. "Slovenski Narod", glasilo demokratov, ki jim je ve-ra tudi privatna stvar, objavlja v št. 272 leta 1903

in on — dr. Tone Brložnik — bo utonil v deževni no-či, na lastnem dvorišču, pod kapje svoje hiše in v svojem sodu. . . . Pred visokim pletem tega varačar-ja je stal gospod doktor, strah ga je spreletel, mrav-ljinci smrtne groze so mu zagomazeli po celem tele-su. Povrh pa še kopal ni bila mlačna, ampak prav jesenako mraz. Doktorja sta začela potresati strah in praz.

Pes je bevsnil nekje v trga, g. zdravnik se je otreseel premišljevanja o nepotrebnosti smrti v lastnem sodu ter po svoji krivdi in začel je znova pobrska-vati po pameti: Kako bi se rešil, da ne bi poginil na tako čuden način? Po celem trgu nočna tišina, kate-ro je motilo pljuskanje deža in šumenje vode, okrog in okrog njega pa voda in trde sodove dode, nad glavko kot tegna noč, voda v sodu pa narašča od trenutka do trenutka. . . . Tako je bilo dušno in te-lesno stanje g. Toneta, ki se je čutil sedaj v sodu in v smrtni nevarnosti tako nesrečnega in do smrti o-samelo zapuščenega. Občutil je v svojem samotars-tem sruč kes nad družobeznim čudaštvom svojega doseđanega življenja. Bežal je pred ljudmi, ta beg mu je zamerila človeška družba, a nočjo bo utonil tu sam na tako čuden način in v posmehi celemu trgu. Posmrtnega posmeha od strani tržanov se je g. To-ne tako prestrašil, da je odprl usta prav na stečaj in iz prs se mu je izvil nečloveški krik na pomaganje. G. Brložnik se je sicer sam ustrašil grozote svojega glasu, a ga je ponavljal verjamer, ker voda mu je že segala blizu do brade. Od brade do ust ni ravno da-leč in te trenutke naraščanja vode od brade do ust je porabil g. Tone za zadnje rešilno podjetje svojega življenja za krik in vik. Doktor je kričal, da so mu stopile oči iz jamic — na mostovžu nad sodom se je pojavila luč — rešitev! Pri svitu luči, ki je posinila tudi v sod, je prepoznal na smrt preplašeni doktor svojo večletno krušno mater Johance. Pri pogledu na v obupu nad življenjem vpijočega g. Toneta je Jo-hanca ostrmelala, roka jej je vztrepetala v strahu, laš-čerba se jej je izmuznila iz rok, čofnila na doktorje-vo glavo in ugasnila v vodi. Brložnik je še kričnil enkrat. Johanca se je otrešla trenutne ostrmelosti nad neverjetnim pogledom na človeka v sodu in bila dokaj negotova: Kako pomagati? Poskušala je izve-či pomilovanja vredno žrtev s kolcom, s telesno težki

doktor bi se bil skoro Johance potegnil z mostovža v sod. G. Tone je vokal prav z zadnjim glasom na po-moč, voda mu je že bila blizu ust — Johanca je na-pela celotno telesno moč, da je odrgala žleb, po ka-terem je tekla voda v sod. A tudi s tem ni še bilo bogve kaj pomagane, ker je voda kljub odsvanitvi žleba curljala kar naravnost iz stirene višine v sod. Vsake odlašanje krepke odpora bi znalo biti usod-opolno za potapljajočega se gospoda, Johance je od-buzela na dom po hlapec in šeklo.

Dr. Tone Brložnik se že ni več eglašal iz so-de, ke se je uprlo troje teles ob sod in ga prevrnilo s truščenjem in pluskom po dvorišču. G. doktor je od-črkal prav na daleč po fleh, v prsih mu je grgralo in le malo znakov življenja se dognali rešitelji na u-topljenou. Človeške roke so pograbile Toneta za no-ga, ga dvignile kvišku, voda se mu je usula iz ust-ne odprtine in tekla iz že obilno napojenega trebu-ha, kot bi izbil šep na polnem sodu. Ni trpelo dolgo, gospod se je oddahnil, zakašljal in začel pobrcavati z nogami. Rešitelji so dvignili komaj le življenja o-bujenega utopljenca in ga nesli ne po mostovžu v nje-govo stanovanje, ampak v krčmo k Johanci. Na Jo-hancini postelji se je še le g. doktor zavedel, nje-gov od prestanega smrtnega strahu se motno oko je zagledalo ob vzglavju obličje rešilnega angelja — Johance. Sklonila se je k njemu in mu pošepnila z žensko rahločutnostjo: Kako se počuti? Samotar in čudak Tone jej ni odgovoril, jo je pogledal še enkrat na dolgo in toplo hvaležno, jo prijel za roko in jo poljubil s tresočimi ustni.

Smrtni straži in premrzla jesenka nočna le-pel sta prikovala doktorja več tednov na bolniške po-stelji. V tej bolezni je še le spoznal naš čudak, kaj-ta je bolniška postrežba iz nežno rahlih rok dobro-srčne vdove in krčmarice Johance. Ni silil na povrat-ek v svoj samotarski stan, ampak ostal je v oskrbi pri svoji krušni materi Johanci, dokler ni okreval to-liko, da se je lahko na lastnih nogah preselil v svo-je hišo. Cesar se bi bil verjel nikdo v trgu, to se je zgodilo, ko je naš ležnik ozdravil. Z zaključenim su-

matarskim čudakom se je zgodil življenjski preobrat — ne, čudež! G. dr. Tone Brložnik je bil koj prvo sedelje po okrevanju oklican v trški cerkvi v vdovo in krčmarico Johance. Celi trg je strmel, ko je vezal z čestitno zakonsko vezjo g. dekan g. Toneta in Jo-hance, doktorjevo povest o sodu še do tedaj ni bila znana po trgu. Po poroki pa se je preselil g. Brlož-nik za stalno kot zakonski mož k Johanci. Zakonska opora Johance pa je prepočila in tudi razblinila dok-torjevo samotarsko čudaštvo. Postal in prelevil se je kar namah v navadnega človeka, v družabno bitje. Pozabil je na Bunušna in njegov re, na planke in skoro smrtno kopal v sodu, postala mu je vse na sve-tu njegova zakonska družica Johance. Sam je večkrat povdarjal, ko bi bil vedel, da je zakon tako sladka življenska opora, bi se že bil davno oženil. Prepovedana ljubav do žene mu je zaprla za leta in leta du-šni družabnosti in se maščevala nad njim s prisilje-nim čudaštvom, pasjima repom, plankami in kopeljo v sodu; pred Bogom in svetom dovoljena ljubezen do vdovele Johance pa ga je v že jesenski dobi življen-ja presadila iz pekla čudaštva v raj uživanja zakon-ske sreče. Udarac usode je v mladostni dobi Toneta očudačil, usodna kopal v starosti mu je ožehtala ču-daštvo in ga preoblekla v obleko človeške sreče že tujak v tej kolovozni dolini solz.

Povest o sodu pa je zaupal g. dr. Tone Brlož-nik trški javnosti na obletnico svoje poroke v krogu večje družbe s pripombo, naj poskusi vsak čudaški samec večurno hladno kopal v sodu in on mu lahko prišeče, da se bo ženil koj drugi dan.

Te vrste sem pa zapisal v "Gospodarju" ravno sedaj v povojnem času, ko je toliko nadebudnih sam-cev obulo coklje čudaškega samstva na veliko nevo-ljo zakonaželjnih samic. Recept za odpravek čudaš-kega samotarstva je in ostane — hladna voda! Kdor ne verjame, naj vpraša g. dr. Toneta Brložnik, ki mu bo iz sruč rad povedal povest o: pasjem repu, plankah in kopelji v sodu, ki mu je naklonila sicer vdovele, a vendar žensko milo in dobrončno srce zakonske žene Johance.

dekret, ki to razglasi in pristavlja: „Dan, ko se to zgodi, bo z zlatimi črkami zapisan v zgodovini kulturnega napredka vesoljnega katoliškega sveta. Dan je zgled, kako se je treba orestiti temeljito klerikalne golazni.“

S tem se konča, če zavlada načelo: Vera je zasebna stvar in se ne sme vtikati v politiko!

Ne takol! Ampak vera mora prešinjati tudi javno, politično življenje, kakor mora prevevati vsakega posameznika! Prvič morajo tudi politike, poslance, ministre in vladarja pri vladanju države voditi verska načela! Sicer vlada ne more biti pravična! Dalje se tudi v politiki obravnavajo verska vprašanja: So la, zakon, razmerje države do Cerkev. In tu ne bi smela vera nič govoriti? To bi bilo krivično in neravnost protikrščanski! In vendar hoče ravno to Samostojna kmetijska stranka, ki v eni sapi s tem pravi, da ni proti veri, celo proti duhovništvu ne!

Gospodje od Samostojne, ki mislite kandidirati za poslanec na programu te stranke, odgovorite jasno in brez ovinkov: Kako boste glasovali v Narodnem predstavništvu, ako pride pred vas vprašanje: Kdo je za verouk v šoli, kdo proti? Kdo je za cerkveni zakon, kdo za civilni? Po svojem načelu: „Vera je privatna zadeva“ boste utegnili molčati, ker glede vere vam je to vseeno! In že s tem silno škodujete verski stvari! Saj je pri glasovanju mnogokrat en sam glas odločilen. In če se vi vzdržite glasovanja, ste lahko že s tem krivi, da se uvede brezverska šola in civilni zakon. Če pa razumete svoje načelo: Ve-

ra je privatna stvar, tako, kakor jo razumejo odkriti liberalci, da sta šola in zakon javna, državna zadeva, v katero se vera kot privatna stvar ne sme vtikati: potem boste glasovali z odkritimi liberalci in socialisti za brezversko šolo in civilni zakon!

Sicer pa ste glede šole itak že dovolj jasno pokazali, kako razumete svoje načelo: Vera se ne vtika v politiko. Naša Kmetijska zveza, ki stoji odločno na verskem temelju, je takoj na vseh shodih in vseh naših listih protestirala zoper brezverski šolski načrt. Samostojna kmetijska stranka ni protestirala ne na nobenem shodu, ne v svojem „Kmetijskem listu“, ker njej je vera zasebna stvar!

Vera in Cerkev ima torej pravico, da posega tudi v politiko in javno življenje. Kdo pa je tisti, ki ima prvi dolžnost, da zastopa vero in Cerkev, njena načela in njene zahteve? Duhovnik je! Če ima torej vera in Cerkev pravico, posegati v javno življenje in se mora njenim načelom ukloniti tudi politika: potem ima tudi duhovnik kot njen zastopnik pravico in dolžnost, da posega v javno življenje in v politiki zastopa verska načela! Tudi duhovnik se sme s politiko pečati, sme „politizirati“, že ker je državljan, ki ima iste državljanske pravice, kakor ostali polnoletni državljani. Mora pa se s politiko baviti in tudi politično nastopati vtoliko, vkolikor je potrebno, da se država vlada po krščanskih načelih. Le na tem temelju je mogoče čisto blagostanje in večna sreča vseh državljanov!

Obračun z demokrati ob volitvah.

Tako je zaklical pred kračkim liberalni list in potem nič, kako naj mislijo njegovi somišljeniki pred volitvami in se zanje pripravljajo. Če imajo liberalci, ki so si pri prevratu vtihotapili vabljivo ime „demokrati“ vzrok pripravljati se na volitve, koliko bolj imamam povod mi, da se pripravljamo, da nikdar ne pridejo na vlado oni, ki pravijo, da so demokrati, pa niso hoteli poznati parlamenta, ki trdijo da znajo vladati, pa so napravili take neumnosti, da jih moramo obsojati mi priprosti kmetje.

Demokrati pravijo, da so valutno vprašanje reševali sami brez parlamenta, demokrati so, ali vojni dobičkarji so imeli v njih svoje zaščitnike, demokrati so, in bogataši so pod njihovim ščitom bogateji naprej, ubogo ljudstvo pa ne more že skoraj živeti.

Da, pripravljamo se na volitve in povejmo, da teh ljudi ne maramo nikdar več! Prav je, da so delali izpit pred celim svetom celih sedem mesecev, da so pokazali kaj znajo, in kaj ne znajo, prav da se spoznamo, prav je, da vemo, koliko premorejo vladnega znanja. Tako se z uma svitlim mečem pripravljamo na volitve. Zbiramo gradivo, ki smo ga nabrali med vojsko in po vojski, saj smo služili tem gospodom nekaj kot našim oficirjem in poznamo njih osebni demokratizem, njih delo storjeno za ljudstvo, seštejemo to, seštejemo njih plačilo, primerjamo oboje, in videli bomo, da bi tem ljudem prijalo drugo ime, in ne — demokrati. Ni nam več treba dandanes mnoge agitirati, kdor malo misli, ima dovolj orientacije pred seboj, ki naj mu služi, ko se pripravlja na volitve. Kmet.

Politični ogled.

Jugoslavija.

Prihodnja seja Narodnega predstavništva bo sklicana 19. t. m.

Ministrski predsednik Stojan Protič se je postavil glede kvoruma v parlamentu odločno na stabilšču, da zadostuje za kvorum (sklepčnost) državne zboru 100 poslanskih glasov. Ta predlog za kvorum je stavil prejšnji minister-demokrat dr. Kramer in je bil ta predlog tudi sprejet.

Pogajanj med vlado in opozicije za sestavo nove vlade in za sporazum med parlamentarnimi strankami sedaj ni v Beogradu. Tozadevna pogajanja bodo spet podvzeta po 19. aprilom, ko se zopet sestane parlament.

Italijansko časopisje nam ponuja na zvit način mesto Skader v zameno za Reko. Jugoslavija bo seve tako hinavsko italijansko politiko odklonila.

Na pijučnici je obel predsednik naše mirovne delegacije Pašič. Na mirovni konferenci, ki bo zopet zborovala v San Remu, bosta Pašiča nadomestovala naš zunanji minister dr. Trumbič in delegat Radović.

Po dosedanjih pomanjkljivih poročilih o občinskih volitvah na Hrvaškem je dobila Ljudska stranka (Kmetijska zveza) 417 odbornikov. Volitve še niso končane in tozadevna poročila nam javljajo nova zmage Hrvatske ljudske stranke.

Italija.

Gornja Italija je doživela za velikonočne praznike krvavo smrtne izgrede, katere so povzročili poljedelski delavci. Vsled teh izgrede in vsled nasilnega nastopa karabinijerjev napram stavkarjem je izbruhnila po celi gornji Italiji splošna stavka, ki je pa sedaj že poravnana.

V Trstu in Reki stavkajo že več dni vsi mestni uslužbeni. Vsled te stavke sta te dve mesti brez luči, vode, prometa tramvaja in poulične snage. Stavka se nadaljuje, dasi so oblasti nakomestile deloma stavkarje z vojaštvom, ki pa ni zmožno, da bi oprav-

Kmetijska Zveza.

Naznanila.

Izobraževalni tečaj priredi Kmetijska zveza na Florjanovo dne 4. maja na Ljubnem. Opozarjamo že sedaj naše somišljenike na Ljubnem in okoliških župnijah, da razvijajo za tečaj živahno agitacijo. Predavatelja prideta iz Maribora.

Braslovče. Na Markovo nedeljo, dne 25. t. m., priredi Slovenska kmetijska zveza v Braslovčah za Savinjsko dolino velik shod. Pridejo govorniki iz Maribora in drugih krajev. Vabimo domačine in sosede, da se v velikem številu udeležijo tega zborovanja.

ljalo vsa dela, katera so prej vršili mestni uslužbeni.

Francija in Belgija.

Francoska in Belgija ste sklenili tajno vojaško pogodbo, katera dovoljuje Franciji prevoz čet proti Nemčiji po belgijskih železnicah in cestah.

Nemčija.

V Nemčiji, kjer so se doigravali v zadnjem času hudi izgredi med vlado in komunisti, so vkorakale francoske čete, ki so zasedle nekatera večja mesta. Pri tej zasedbi je prišlo med Francozi in Nemci do spopadov. Razmerje med Nemčijo in Francijo je zelo napeto.

Avstrija.

Avstrijski državni kancler se je mudil te dni v Rimu, kjer je beračil pri italijanski vladi za vsakdanji kruh. Italijani so mu obljubili po avstrijskih poročilih pomoč. Pri tej priliki je dr. Renner posetil tudi papeža, da se mu je zahvalil za njegovo dosedanje pomoč stradalajočemu Dunaju. Papež mu je izročil nakaznico za 1 milijon lir, katere bi naj razdelili dunajski nadškof med stradalajoče Avstrijce.

Madžarska.

Madžarski odposlanci na Francoskem se branijo podpisati mirovno pogodbo in zahtevajo ljudsko glasovanje za vse pokrajine, katere je morala Madžarska odstopiti drugim državam.

Rusija.

Med Rusijo in Poljsko so že bila podvzeta mirovna pogajanja. Sedaj pa je naenkrat izbruhnil med obema državama prepir, v katerem mestu bi se naj vršila pogajanja. Je nevarnost, da se vsled tega nesporazuma pogajanja razbijajo.

Amerika.

V Zedinjenih državah je začelo stavkati 1 milijon železničarjev. Za velika ameriška mesta obstoja resna nevarnost, da bodo stradala vsled pomanjkljivega prometa.

Cas in prostor shoda naznanimo v „Straži“ in prihodnjem „Gospodarju.“

S v. Marjeta pri Rimskih Toplicah. Kmetijska zveza priredi dne 18. t. m. ob 8. uri političen shod. Govori župan Krajnc iz Pirešice.

S v. Miklavž nad Laškim. V nedeljo, 18. aprila ob 11. uri bo pri nas shod Kmetijske zveze. Govorit pride znani kmetijski govornik župan Krajnc.

Loka pri Zidanem Mostu. Slov. Kmetijska zveza priredi pri nas v nedeljo, dne 18. aprila, po pozni božji službi shod. Pristaši, pridite polnoštevno!

Sevnica ob Savi. Prihodnjo nedeljo, dne 18. aprila, po rani božji službi, se vrši pri nas shod Slov. kmetijske zveze. Govornik pride iz Maribora.

Poročila.

Izobraževalni tečaj v Orni na Koroškem. Zadnjo nedeljo 11. aprila se je vršil v Orni na Koroškem po rani službi božji izobraževalni tečaj. Predavala sta poslanec Gostinčar in urednik Krajnc o načelih posameznih strank ter o delavskem gospodarstvu. Udeleženci so z velikim zanimanjem poslušali predavanju. Po pozni sv. maši se je ljudstvo mnogobrojno zbralo k zaupnem shodu Kmetijske in Strokovne (Delavske) zveze. Poslanec Gostinčar je poročal o političnem položaju, urednik Krajnc o delovanju Slovenske ljudske stranke oziroma Kmetijske zveze. Socialisti je izobraževalni tečaj in shod silno razburil. Pošli so celo orožniki na izobraževalni tečaj, ki je zahteval od predavateljev, naj se izkažeta z dovoljenjem za shod. Poslanec Gostinčar mu je dal primeren odgovor. Nemir in razburjenost socialistov priča, kako slabe se čutijo! Strah jih je pred našo organizacijo, Kmetijsko in Delavsko zvezo, ki je v najlepšem razvoju! V kratkem si osnujemo še konzum, ki bo našim organizacijam dal trdnjšo oporo.

Popoldne je priredila Dekliška zveza igro „Lurška pastirica“ in s tem zopet otvorila svoje delovanje Mladina, zbrana v Orlu in Dekliški zvezi pozdravljena kot prvobojnica za naša načela!

Loče pri Konjicah. Tudi pri nas ima Slovenska kmetijska zveza veliko prebivalstva za seboj. To je pokazal shod Kmetijske zveze v nedeljo, dne 11. aprila. Po rani službi božji se je zbralo v šoli toliko ljudi, da jih obširna soba niti ni mogla vse obseči. Shodu je predsedoval posestnik A. Grossek. O političnem položaju in o razvoju strank je govoril urednik Žebot iz Maribora. Peščica rdečkarjev in samostojnežev je skušala z medklici motiti našega govornika, a kričaji so dobili tako krepke za odgovor, da so stisnili rep in utihnili kakor kužki. K naši Kmetijski zvezi pristopajo tudi taki, ki so že bili v pisani pri Samostojni.

Spitalič. Slovenska kmetijska zveza nam je zelo ustregla, ko je priredila v nedeljo, dne 11. aprila, po pozni maši shod. Cela župnija je bila zbrana. Tako lepega shoda še v velikih župnijah ne zmorejo. Shod je otvoril g. župnik Goričan, predsednikom pa je bil izvoljen vrl kmet Stefan Petelinšek. Govoril je urednik Žebot. Pri nas v Spitaliču smo bili in ostajemo vsi zvesti pristaši Slovenske kmetijske zveze. To bomo pokazali tudi pri bodočih volitvah. Živijo Slov. kmetijska zveza!

Novi krajevni odbori Kmetijske zveze so se ustanovili: v Spitaliču pri Konjicah, v Orni na Koroškem in v Prevaljah.

Izjava. Podpisani izjavim, da prekličem svoj podpis, ki sem ga dal Samostojni kmetijski stranki, ter nočem prav nobene zveze več s to stranko. Hočem pa ostati zvest pristaš Slov. Kmetijske zveze. — Sv. Vid, dne 28. sušca 1920. Josip Bobek l. r.

Navodila.

Somisljenikom v slovenjebistriškem okraju priporočamo, naj se pod nobenim pogojem ne udeležijo shoda Samostojne dne 18. aprila v Slovenski Bistrici.

Kmetijske podružnice, ki še niso izvolile za leto 1920 delegatov, naj takoj skličejo občne zbere. Vsi člani, ki so leta 1920 vplačali članarino 16 K, morajo biti na občni zbor povabljeni. Zadostuje tudi vabilo v „Kmetovalcu.“ Imena delegatov takoj naznanite tajništvu Slovenske kmetijske zveze v Mariboru.

Seje krajevnih odborov Kmetijske zveze se naj vršijo sedaj pred volitvami vsaj vsakih 14 dni. Odborniki si naj med seboj razdelijo delo za pobiranje udov in prispevkov za volilni sklad. Poročilo o seji pošljite strankinemu tajništvu. Kjer primanjkuje tiskovin za organizacijo, pišite tajništvu S. K. Z. v Mariboru.

Nabirajte za volilni sklad Kmetijske zveze! Volitve v ustavodajno skupščino oziroma v državni zbor bomo imeli že koncem junija ali začetka julija. Tako je izjavil v Ljubljani naš voditelj minister dr. Korošec. Pozivamo naše zavedne somisljenike in somisljenice, da pri vsaki priliki nabirajo za volilni sklad Slovenske Kmetijske zveze. Denar se pošlje po nakaznici na naslov: Slov. Kmetijska zveza v Mariboru, Cirilova tiskarna.

Domača politika.

Naša moč! Veliko zborovanje v beli Ljubljani je pokazalo pravo moč naše stranke. Tako velikega števila kmetijskih, delavskih in obrtniških zaupnikov iz vseh župnij Slovenije ne spravi nobena stranka skupaj. Slovenski kmet, ki je organiziran v Kmetijski zvezi in Slovenski ljudski stranki, je sklenil bratstvo in ožje prijateljstvo s hrvatskim kmetom. Moč naše stranke se razteza od Radgone pa doli do dalmatinskih skulnatih čeri. Naše smotrene politično, izobraževalno in združeno delo rodi lepe sadove in jih bo rodilo posebno ob volitvah. Somisljeniki! Naša moč, — moč naše stranke, — je danes zrasla do takega viška, da se nam ni treba bati prav nobenega nasprotnika. Naj gobezdajo samostojni, rdečkarji ali liberalci kar hočejo, naša stranka ima ogromno večino poštenočutečega ljudstva za seboj in to ljudstvo — bo zmagalo! Korajža velja!